De Tao van Bezit

In de oude wereld geloofden mensen
dat bezit veiligheid bracht.

Dus verzamelden zij:
huizen,
land,
geld,
voorwerpen
en titels.

Maar hoe meer zij bezaten,
hoe groter hun angst werd
om iets te verliezen.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

“Waarom geeft bezit zo weinig rust?”

De meester nam hem mee
naar een man
die een grote schatkist bewaakte.

Dag en nacht controleerde hij zijn sloten.
Hij sliep licht
en vertrouwde niemand meer.

“Is hij rijk?” vroeg de meester.

De leerling keek naar de vermoeide ogen van de man.

“Ik denk dat zijn bezit hem bezit.”

De meester glimlachte zacht.

Daarna liepen zij verder
tot zij een oude tuinman ontmoetten.

De man bezat bijna niets.
Toch werkte hij zingend tussen de bloemen
alsof de hele wereld al genoeg was.

“Waarom is hij vredig?” vroeg de leerling.

De meester plukte een gevallen blad van de grond.

“Omdat hij begrijpt
dat alles wat ontstaat
ook weer voorbijgaat.”

De wind nam het blad mee.

De leerling werd stil.

“Dus bezit is verkeerd?”

De meester schudde zijn hoofd.

“Een wijze mens mag dingen bezitten.
Het probleem ontstaat
wanneer zijn identiteit eraan vastgroeit.”

Hij keek naar de lucht
die alles omhulde
maar niets probeerde vast te houden.

Toen sprak de meester:

“Wie leeft om te bezitten,
zal altijd vrezen te verliezen.
Maar wie leert waarderen zonder vast te grijpen,
ontdekt een vrijheid
die niet gekocht kan worden.”

🌿🙏🏻